- [2021] 3 ਐਸ.ਸੀ.ਆਰ. 255

- ਨੇਤਾਜੀ ਅਚਿਊਤ ਸ਼ਿੰਦੇ (ਪਾਟਿਲ) ਅਤੇ ਏ.ਐਨ.ਆਰ.

- v.
- ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ
- (2019 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 121)

- ਮਾਰਚ 23, 2021
- [ਐਲ ਨਾਗੇਸ਼ਵਰ ਰਾਓ, ਹੇਮੰਤ ਗੁਪਤਾ ਅਤੇ
  - ਸ. ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ.ਜੇ.
- ਪੀਨਲ ਕੋਡ, 1860: ਧਾਰਾ 302 ਆਰ/ਡਬਲਯੂ ਐਸ.34 – ਮੁਕੱਦਮਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਮੰਦਭਾਗੇ ਦਿਨ, 17:30 ਵਜੇ, ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ
  - ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੇ ਪੀੜਤ-ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਸੀ
  - ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮੁਠੀਆਂ, ਮਾਰਾਂ ਅਤੇ ਲਾਤਾਂ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ -
  - 17:45 ਵਜੇ, ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ - ਲਗਭਗ 19:15 ਦੇ ਕਰੀਬ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੇ ਹਸਪਤਾਲ ਵਿੱਚ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ - ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ-ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਦੁਪਹਿਰ 23:45 ਵਜੇ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਅਤੇ
  - ਇੱਕ ਫਰਾਰ ਵਿਅਕਤੀ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ -2 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਏ -1 ਅਤੇ ਏ -3 ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਸਬੂਤ ਸ਼ੱਕੀ ਪਾਏ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 17.45 ਵਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ਨੂੰ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
  - 23:45 ਵਜੇ - ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਦਲੀਲ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ
  - ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੁਨ, ਫਿਰ ਵੀ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਸਨ ਜੋ ਏ -1 ਅਤੇ ਏ -3 ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵਿੱਚ ਨਕਾਰਾਤਮਕ ਵਜੋਂ ਪੜ੍ਹਦੇ ਸਨ
- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
  - ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ - ਏ-2 ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ।
  - ਫਰਾਰ ਦੋਸ਼ੀ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਾਲ ਉਹ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਏ -1 ਅਤੇ ਏ -3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਏ -2 ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ - ਇਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ - ਕਿਹਾ: ਸਾਰੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਗਵਾਹੀ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ
  - ਹਮਲੇ ਦਾ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ
  - ਅਤੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਅਤੇ ਉੱਥੇ ਡਿੱਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ - ਸਮੱਗਰੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ
  - ਸਾਈਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ - ਸਬੂਤ ਭਾਵ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਉਪਦੇਸ਼, ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ, ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਛੱਡਣ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ, ਸਫਲਤਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੀ

- ਇਹ ਕਿ ਕਿਸੇ ਖਾਸ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ - ਇਹ ਉਹ ਪਹਿਲੂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ
    - ਸੰਸਕਰਣ - ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਇਆ
- ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ
    - ਜਿਸ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ।
- ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ।

    - ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. : ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਲੇ ਗੁਪਤ ਫੋਨ ਕਾਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ,
- ਇਸ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਤੁਰੰਤ ਕੇਸ ਵਿੱਚ, ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਹਮਲੇ ਦੇ ਨੰਗੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਧੂਰੀ ਸੀ; ਨਾ ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਦਾ ਨਾਮ, ਨਾ ਹੀ ਕਥਿਤ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਹੀ ਸਥਾਨ
    - ਘਟਨਾ ਕਿੱਥੇ ਵਾਪਰੀ ਇਸ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ - ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
- 17.45 ਵਜੇ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ - ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ,
    - ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ, ਹਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਹਮਲੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਨੇ 23.45 ਵਜੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਸੀ ਜੋ ਐਫਆਈਆਰ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਅਪੀਲਾਂ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਿਆਂ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ

    - ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ: 1. ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਅੰਸ਼ਕ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਲੇ ਗੁਪਤ ਫ਼ੋਨ ਕਾਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਐਫਆਈਆਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ
- ਕੇਰਲ ਅਤੇ ਦਾਮੋਦਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ। ਸਿਰਫ਼ ਇੱਕ ਸੁਨੇਹਾ ਜਾਂ
    - ਇੱਕ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। [ਪੈਰਾ 21] [268--]

        - ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਰਲ ਰਾਜ (2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 181: [2001]
        - 3 942; ਦਾਮੋਦਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ (2004) 12

- ਐਸਸੀਸੀ 336 : [2003] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 904; ਸੁਰਜੀਤ ਸਰਕਾਰ
- 5. ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ (2013) 2 ਐਸਸੀਸੀ 146: [2012] 13 ਐਸਸੀਆਰ 634 - ਭਰੋਸੇਯੋਗ।

- ਪੁਲਿਸ ਡਾਇਰੀ ਵਿੱਚ 17.45 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਂਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਸੂਚਿਤ ਕੀਤਾ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਗੁੰਝਲਦਾਰ। ਇਹ ਸੂਚਨਾ ਪ੍ਰਤੀ ਵਿਅਕਤੀ ਅਧੂਰਾ ਹੈ। ਆਖਰੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀ 23.45 ਵਜੇ ਹੈ, ਜੋ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ ਜੋ ਆਖਰਕਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਐਫਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਬਦਲ ਗਈ। ਇਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ। ਇਹ ਇਸ ਤੋਂ ਬਿਲਕੁਲ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ
  - ਇਸ ਲਈ, ਰਿਕਾਰਡ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜਾਣਕਾਰੀ ਸਿਰਫ ਹਮਲੇ ਦੇ ਨੰਗੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਜਾਣਕਾਰੀ ਇਹ ਸੀ
  - ਅਧੂਰਾ; ਨਾ ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਥਿਤ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸਹੀ ਸਥਾਨ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 17.45 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ
  - ਘੰਟਿਆਂ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ, ਹਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਹਮਲੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਛਾਣ
  - ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਨੇ 23.45 ਵਜੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ - ਇਹ ਐਫਆਈਆਰ ਬਣਦੀ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 23, 24) [269--; 270--]
- ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -2, ਪੀਡਬਲਯੂ -3, ਪੀਡਬਲਯੂ -4,
  - ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਮੁਤਾਬਕ ਪੀਡਬਲਯੂ-6 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-18 ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ।
  - ਪੀਡਬਲਯੂ -2 (ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਬੰਧਿਤ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ
  - ਪੀਡਬਲਯੂ -6, ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -18 ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਸਾਰਾ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ ਸੀ
  - ਘਟਨਾ। ਪੀਡਬਲਯੂ-18 ਰਵੀਰਾਜ ਬੀਰ ਬਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵੱਲੋਂ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਮੁਠੀ ਮਾਰ ਕੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ -6 ਇੱਕ ਚਾਹ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਹੋ ਗਈ
  - ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਚੌਕ ਤੋਂ ਭੱਜਦੇ ਹੋਏ ਅੰਦਰ ਆ ਗਏ। ਉਸ ਦਾ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸੀ
  - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ
  - ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪੀਡਬਲਯੂ -6 ਨੇ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੀਪ ਮੇਟੇ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਮ੍ਰਿਤਕ "ਕੋਠਾਵਲੇ ਜਿਊਲਰਜ਼" ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਪੀਡਬਲਯੂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ-

- 6 ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੀਡਬਲਯੂ -18 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਉਸ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦਾ ਨੰਬਰ ਵੀ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਮੁਲਜ਼ਮ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆ ਸੀ। [ਪੈਰਾ 28] [271--; 272-]
- ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੁਕਾਨ "ਕੋਠਾਵਲੇ ਜਿਊਲਰਜ਼" ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ
- ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਤੁਰੰਤ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ
- ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੁਹਾਸ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੁਹਾਸ
    - ਬਹੁਤ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਕ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਤਲਵਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਨੂੰ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ
- ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਹਸਪਤਾਲ ਲੈ ਗਏ। [ਪੈਰਾ 29]
    - [272--]
- ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਆਮ ਲਾਈਨ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਸੀ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬੇਅਰਥ ਹਨ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਭਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ
    - ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ। ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਪਹੁੰਚਾਈ ਜਾ ਸਕੀ ਕਿਉਂਕਿ
- ਐਮ.ਐਲ.ਸੀ. ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਿਤ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ
    - ਮੁਠੀ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਲਾਤ ਮਾਰਨ ਕਾਰਨ ਜ਼ਖ਼ਮ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ। ਸਾਰੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਗਵਾਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਮਲੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ
- ਸੁਹਾਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਭੱਜਣ ਅਤੇ ਉਥੇ ਡਿੱਗਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕੀਤਾ। ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਤੋਂ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ।
    - ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ। ਕੀ
    - ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। (ਪਾਰਸ 30, 31) [272--; 273--]
- ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਅਵਯੰਗਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ (1976) 3
- ਐਸਸੀਸੀ 779: [1976] 3 ਐਸਸੀਆਰ 876; ਨੰਦੂ ਰਸਤੋਗੀ ਬਨਾਮ ਰਾਜ

- ਬਿਹਾਰ (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 9 : [2002] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 30;
- ਸੁਬੇਦ ਅਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰ ਬਨਾਮ ਅਸਾਮ ਰਾਜ 2020 (10) ਐਸਸੀਸੀ 517 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ.

- ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਸਮੇਤ) ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਮੌਜੂਦਗੀ
  - ਅਪਰਾਧ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬੀ ਬਾਰੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ
  - ਭੂਮਿਕਾ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਹੂਲਤ ਦੇਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ
  - ਅਪਰਾਧ, ਜਿਸ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੰਯੁਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉੱਦਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਆਮ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ. ਸਬੂਤ - ਅਰਥਾਤ ਉਪਦੇਸ਼
  - ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ, ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ, ਸੀ
  - ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਜੁਰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਛੱਡਣਾ, ਇਹ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਖਾਸ ਨਤੀਜਾ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਸਹਿਮਤੀ ਸੀ। ਇਹ ਉਹ ਪਹਿਲੂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ,
  - ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ 'ਤੇ ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ, ਡੀ
  - ਇਸ ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਜੋਂ ਮੰਨਣਾ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਅੱਗੇ ਵਧਣਾ
  - ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਦਾ ਸੰਸਕਰਣ। ਇਸ ਨੂੰ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਥੀਸਿਸ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਐਫਆਈਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਦੋ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
  - ਦੋਵੇਂ ਦੋਸ਼ੀ ਹਨ। [ਪੈਰਾ 34] [274--; 275--]
    - ਸੰਵਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ [1961] 3 ਐਸਸੀਆਰ 120 - 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕੀਤਾ।

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ।
  - ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਵਿੱਚ ਫਸਾਇਆ
  - ਅਪਰਾਧ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਉਹ ਬਿਆਨ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ ਸੀ, ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਪਦਾਰਥਕ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।
  - ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ
  - ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਸੀ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ। [ਪੈਰਾ 38] [277--]

- ਪ੍ਰਦੀਪ ਪੁੱਤਰ ਨਾਰਾਇਣਰਾਓ ਰਾਜਗੁਰੇ ਵੀ. ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ 2004 ਆਲ ਮਿਸਟਰ (ਕ੍ਰਿ) 1308; ਨੀਲੇਸ਼ ਨਾਇਕ @ ਮੰਗੂਸ਼ੇਖਰ ਬਨਾਮ ਗੋਆ ਰਾਜ 2010 (3) ਬੋਮ ਸੀਆਰ (ਸੀਆਰਆਈ) 201 - ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ.

▪ <u>ਕੇਸ ਲਾਅ ਰੈਫਰੈਂਸ</u>

[2001] 3 SCR 942	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 21
[2003] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 904	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 21
[2012] 13 SCR 634	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 22
[1976] 3 SCR 876	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 31
[2002] 3 ਬੇਨਤੀ ਐਸਸੀਆਰ 30	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 32
2020 (10) ਐਸਸੀਸੀ 517	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 33
[1961] 3 SCR 120	'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ	ਪੈਰਾ 35

- ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ: ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਡੀ ਨੰਬਰ 121 2019.
- 2014 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 46 ਵਿੱਚ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ 16.07.2018 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ, ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਬੈਂਚ.

- ਨਾਲ
  - 2021 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 328।
  - ਐਸ. ਨਾਗਾਮੁਥੂ, ਸੀਨੀਅਰ ਐਡਵੋਕੇਟ, ਅਨੀਸ਼ ਆਰ. ਸ਼ਾਹ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਕੁਰਾਤੁਲੇਨ, ਮੈਸਰਜ਼
    - ਐਸ.ਐਮ. ਜਾਧਵ ਐਂਡ ਕੰਪਨੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।
- ਸਚਿਨ ਪਾਟਿਲ, ਰਾਹੁਲ ਚਿਟਨੀਸ, ਜੀਓ ਜੋਸਫ, ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।
  - ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਕਿਸ ਨੇ ਦਿੱਤਾ ਸੀ?
  - ਰਵਿੰਦਰ ਭੱਟ, ਜੇ.
- ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਔਰੰਗਾਬਾਦ ਬੈਂਚ ਦੇ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 302 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ।
  - ਭਾਰਤੀ ਦੰਡਾਵਲੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 34। ਇਕ ਅਪੀਲਕਰਤਾ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦਾ ਨਾਮ ਲਿਆ ਗਿਆ), ਦੂਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਾਧਨ ਸ਼ਿੰਦੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਕਿ ਬਾਕੀ ਦੋ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਬਰੀਆਂ ਨੂੰ ਉਸ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ
- ਦੋਸ਼ੀ (ਪਹਿਲਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇਤਾਜੀ ਅਚਿਊਤ ਸ਼ਿੰਦੇ (ਪਾਟਿਲ), ਦੂਜਾ ਦੋਸ਼ੀ

- ਸਮਾਧਨ ਸ਼ਿੰਦੇ ਅਤੇ ਤੀਜਾ ਦੋਸ਼ੀ ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਕਲਿਆਣਰਾਓ ਸ਼ਿੰਦੇ (ਪਾਟਿਲ), ਏ (ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ -1, ਏ -2 ਅਤੇ ਏ -3 ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਨਾਲ ਨੇਤਾਜੀ, ਸਮਾਧਨ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਵਜੋਂ ਜਾਣਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ)।

- ਕਲਾਮ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਐਫਆਈਆਰ 80/2011) ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਆਈਪੀਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 302 ਅਤੇ ਧਾਰਾ 34 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਜ਼ਾਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ।
  ਸੁਹਾਸ, ਮ੍ਰਿਤਕ। ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਹਾਸ ਦੇ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਪੱਤਰ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਓਸਮਾਨਾਬਾਦ 1 ਦੇ ਵਧੀਕ ਸੈਸ਼ਨ ਜੱਜ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕਥਿਤ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ ਤੈਅ ਕੀਤੇ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਬੇਨਤੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ
  - ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸਤਗਾਸਾ ਪੱਖ ਨੇ ਸਮਰਥਨ ਵਿੱਚ ੨੧ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ
  - ਦੋਸ਼ਾਂ ਬਾਰੇ। ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਬਚਾਅ ਇਨਕਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਅਤੇ ਜਾਇਦਾਦ ਵਿਵਾਦ ਕਾਰਨ ਝੂਠਾ ਫਸਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਬੂਤਾਂ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਏ-2 ਸਮਾਧਨ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਏ-1 ਨੇਤਾਜੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਅਤੇ ਏ-3 ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਿੰਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਪਾਇਆ ਅਤੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
    ਉਹ।

- ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਲਈ ਰਾਜ ਦੀ ਛੁੱਟੀ ਦੇ ਦਿੱਤੀ; ਏ-2 ਸਮਾਧਨ ਨੇ ਵੀ ਉਸ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਇਸ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਏ 1 ਅਤੇ ਏ 3 ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ
  - ਅਤੇ ਏ-2 ਸਮਾਧਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ। ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਤਿੰਨੋਂ ਵ੍ਹੀ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਹਨ।

    - ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੱਥ ਅਤੇ ਸਬੂਤ

- ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਕਿ 5.7.2011 ਨੂੰ ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 5.30 ਵਜੇ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਚੌਕ 'ਤੇ, ਕੱਲਮ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਓਸਮਾਨਾਬਾਦ ਵਿਖੇ ਰਵੀਰਾਜ ਬੀਰ ਬਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਆਪਣੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਇਆ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਹਾਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਗੰਭੀਰ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ
  - ਨਾਲ ਹੀ ਮੁਠੀ ਮਾਰਨ ਅਤੇ ਲਾਤਾਂ ਮਾਰਨ ਨਾਲ ਵੀ। ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 7.15 ਵਜੇ ਸੁਹਾਸ ਨੇ ਐਸ.ਆਰ.ਟੀ.ਐਸ ਮੈਡੀਕਲ ਕਾਲਜ ਅਤੇ ਹਸਪਤਾਲ, ਅੰਬਾਜੋਗਾਈ ਵਿਖੇ ਦਮ ਤੋੜ ਦਿੱਤਾ।
  - ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਰਾਮਹਰੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.
  - ਕਲੂਮ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਰਾਤ ੧੧.੪੫ ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ
    ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ- ਅਰਥਾਤ ਤਿੰਨ ਅਪੀਲਕਰਤਾ/ਮੁਲਜ਼ਮ
  - ਵਿਅਕਤੀ, ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਨੰਤ ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਸ਼ਿੰਦੇ; ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਸ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਨਹੀਂ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ ਅਤੇ ਉਸ 'ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਨਹੀਂ ਚਲਾਇਆ ਜਾ ਸਕਿਆ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਫਰਾਰ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਐਫਆਈਆਰ ਰਾਮਹਰੀ ਗਣਪਤਰਾਓ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦੀ ਰਾਤ 11.45 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- [1] ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ "ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ".

- ਪਿੰਡ ਕੋਠਾਲਾ, ਕਲਮ ਦੇ ਵਸਨੀਕ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਹ ਇੱਕ ਸਮਾਜ ਸੇਵਕ ਸੀ। ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਪੀਡਬਲਯੂ-1 ਰਾਮਹਰੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਦੇ ਭਰਾ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਦੇ ਦੋ ਪੁੱਤਰ ਸਨ। (ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਹਾਸ ਅਤੇ ਇੱਕ ਵਿਕਾਸ)। ਰਾਮਹਰੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਕਲਾਮ ਲਈ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦੇ ਤਾਲੁਕਾ ਪ੍ਰਧਾਨ, ਕਲਮ ਤਾਲੁਕਾ ਮਾਰਕੀਟ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਚੇਅਰਮੈਨ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਪਿੰਡ ਦੇ ਸਰਪੰਚ ਸਨ;
    - ਮ੍ਰਿਤਕ ਯੂਥ ਨੈਸ਼ਨਲਿਸਟ ਕਾਂਗਰਸ ਦਾ ਤਾਲੁਕਾ ਉਪ ਪ੍ਰਧਾਨ ਸੀ
- ਪਾਰਟੀ। ਉਸਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਦੀ ਮੂਰਤੀ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਪੁਲਿਸ ਚੌਕੀ ਸੀ
    - ਕਲਾਮ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਖਿਰਸਾਗਰ ਨੇ ਦਿੱਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਪਦਮਸਿੰਘ ਪਾਟਿਲ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸੀ, ਜੋ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਚੌਕ ਵਿੱਚ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਮ੍ਰਿਤਕ ਰਵੀਰਾਜ ਬੀਰ ਬਾਰ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਆਪਣੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਤੋਂ ਉਤਰ ਰਿਹਾ ਸੀ ਤਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਤੇ
- ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਹੱਥ ਵਿੱਚ ਤਲਵਾਰ ਲੈ ਕੇ ਮੋਟਰ ਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਉੱਥੇ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਚਿਹਰੇ, ਗਰਦਨ ਅਤੇ ਹੱਥ 'ਤੇ ਤਲਵਾਰ ਦੇ ਵਾਰ ਕੀਤੇ ਅਤੇ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਮੁਠੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਲਾਤਾਂ ਮਾਰੀਆਂ। ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਹੇਠਾਂ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਜਦੋਂ ਉਹ ਸੁਹਾਸ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਸੜਕ ਪਾਰ ਕਰ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਇਹ ਕਹਿੰਦੇ ਸੁਣਿਆ ਕਿ ਉਹ
    - ਸੁਹਾਸ ਨੂੰ ਮਾਰ ਦੇਵੇਗਾ। ਸੁਹਾਸ ਉੱਠਿਆ ਅਤੇ ਸੋਨਾਰ ਗਲੀ ਵੱਲ ਭੱਜਿਆ। ਰਸਤੇ ਵਿੱਚ,
- ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਅਨੰਤ ਨੇ ਰਾਹਗੀਰਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਣ ਦੀ ਚੇਤਾਵਨੀ ਦਿੱਤੀ, ਜਾਂ
    - ਉਹ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਚਾਕੂ ਮਾਰਦਾ ਸੀ। ਸਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਹਾਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਕੋਠਾਵਲੇ ਜਿਊਲਰਜ਼ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ। ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਸਤੀਸ਼ ਟੇਕਾਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੀਪ ਮੇਟੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੂੰ ਪੁੱਛਿਆ ਕਿ ਉਹ ਕੀ ਕਰ ਰਹੇ ਹਨ, ਤਾਂ ਇਕ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਇਸ 'ਤੇ,
- ਉਹ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਲੈ ਕੇ ਆਏ (.- 25/ਡਬਲਯੂ-1744 ਜਿਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਨੰਤ ਚੋਂਡੇ ਦੀ ਤਸਵੀਰ ਸੀ)। ਚਾਰੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਉਸ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਨੇ ਫਿਰ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਰਾਮਹਰੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਨੂੰ ਟੈਲੀਫੋਨ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ · ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਜਾਣਕਾਰੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ; ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਕੋਠਾਵਲੇ ਜਿਊਲਰਜ਼ ਗਿਆ, ਜਿੱਥੇ ਸੁਹਾਸ ਜ਼ਖਮੀ ਹਾਲਤ 'ਚ ਪਿਆ ਸੀ। ਪ੍ਰਦੀਪ ਮੇਟੇ ਅਤੇ ਸਤੀਸ਼ ਟੇਕਾਲੇ ਨੇ ਲਿਆ
    - ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ। ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦਵਾਈ ਲੈਣ ਲਈ ਕਿਹਾ
- ਜ਼ਖਮੀਆਂ ਨੂੰ ਅਗਲੇਰੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਅੰਬਾਜੋਗਾਈ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਰਾਮਹਰੀ, ਵਿਕਾਸ
    - ਬਰਕੁਲ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਲੋਮਾਟੇ ਅਤੇ ਸਤੀਸ਼ ਟੇਕਾਲੇ ਸੁਹਾਸ ਨੂੰ ਐਂਬੂਲੈਂਸ ਵਿੱਚ ਲੈ ਗਏ। ਸ਼ਾਮ ਕਰੀਬ 7.45 ਵਜੇ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਮੌਤ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਾ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਪੀਡਬਲਯੂ-2 ਨੇ ਮੰਨਿਆ ਕਿ ਰਾਮਹਰੀ (ਪੀਡਬਲਯੂ-1) ਉਸ ਦਾ ਮਾਮਾ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ, ਹਾਲਾਂਕਿ
- ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੇੜੇ ਹੀ ਸੀ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਅੱਗੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ 50-100 ਲੋਕ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ-3 ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਰੰਗਾਧਰ ਭਵਾਰ ਨੇ ਕਬੂਲ ਕੀਤਾ ਕਿ ਉਹ ਕੱਲਮ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਲਈ ਭਾਰਤੀ ਰਾਸ਼ਟਰਵਾਦੀ ਕਾਂਗਰਸ ਪਾਰਟੀ ਦਾ ਪ੍ਰਧਾਨ ਹੈ ਅਤੇ ਉਸ ਨੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਨੇ ਵੀ ਇਸ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
    - ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -3 ਦੀ ਗਵਾਹੀ.

- ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.2 ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਏ ਖੀਰਸਾਗਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.3 ਬਾਲਕ੍ਰਿਸ਼ਨ ਭਾਵਰ, ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.4 ਸ਼ਿਵਰਾਜ ਰੀਤਾਪੁਰੇ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.18 ਰਵਿੰਦਰ ਮੋਹਨ ਲਾਲ ਓਜ਼ਾ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਹਨ। ਹੋਰ ਮੁੱਖ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਡਾਕਟਰ ਪੀਡਬਲਯੂ -12 ਸਨ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ -19 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -20 ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ
    - ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਸੁਣਵਾਈ ਦੌਰਾਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬ੍ਰਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਪਹਿਨੇ ਗਏ ਖੂਨ ਨਾਲ ਰੰਗੇ ਕੱਪੜੇ, ਅਤੇ ਪਦਾਰਥਕ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਹਥਿਆਰ, ਖੂਨ ਵਰਗੀਆਂ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀਆਂ
    - ਦਾਗ ਵਾਲੀ ਮਿੱਟੀ ਆਦਿ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ।

- ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ 05.07.2011 ਨੂੰ ਸਵੇਰੇ 17:45 ਵਜੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੋਈ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮੰਨਿਆ ਅਤੇ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਐਫਆਈਆਰ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
    - ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਾਰੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸਨ।
    - ਫਿਰ ਵੀ, ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਨੇਤਾਜੀ (ਏ -1) ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ (ਏ -3) ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਭੂਮਿਕਾ ਤੋਂ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਲਗਾਏ ਗਏ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਇਸ ਨੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ (ਜੋ) ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸਮ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸੱਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ
    - ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੀ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਜੁਰਮ ਦਾ ਕੋਈ ਪਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਦੀ ਵਾਰੰਟ, ਵਾਪਸ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਏ-2, ਸਮਾਧਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਹੈ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਉਸ ਨੂੰ ਭਗੌੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ, ਯਾਨੀ ਅਨੰਤ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਉਹ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚਲਾ ਗਿਆ ਸੀ, (ਭਾਵ ਸਮਾਧਨ) ਨਾਲ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਕਾਰਨ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਸੀ।

- ਸਮਾਧਨ ਅਤੇ ਰਾਜ (ਜਿਸ ਨੂੰ ਈ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ) ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ
    - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਨੇਤਾਜੀ ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ, ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਉਲਟ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਅਪਰਾਧਾਂ ਲਈ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
    - ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣੇ ਸਨ
    - ਇਕ ਪਾਸੇ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਨੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਮੁੱਖਤਾ ਦੇਣ ਵਿਚ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ. ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਕੁਝ ਦਾ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਜਾਂਚ ਦੌਰਾਨ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਬਰਾਮਦਗੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਮੁੱਚੇ ਤੌਰ 'ਤੇ
    - ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ, ਇਸ ਲਈ, ਏ -1 ਅਤੇ ਏ -3 ਨੂੰ ਜੀ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਏ-2 ਸਮਾਧਨ ਦੀ ਸਜ਼ਾ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਗਈ।

        - ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ

- ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਬਿਆਨ, ਜੋ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਗਲਤ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਐਸ.

- ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਏ ਨਾਗਾਮੁਥੂ ਨੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਖੁਦ ਪੂਰੀ ਹੋ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮ 5.30 ਵਜੇ ਥਾਣੇ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਐਕਸ. ਪੀ. 82 ਵੱਲ ਖਿੱਚਿਆ, ਜੋ ਕੇਸ ਡਾਇਰੀ ਦਾ ਅੰਸ਼ ਹੈ, ਜਿਸ ਨੇ ਐਂਟਰੀ 39 2 'ਤੇ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਸਿੱਖਿਆ
- ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਜੂਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਸੇ ਗੰਭੀਰ ਘਟਨਾ ਦੀ ਘਟਨਾ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ
- ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰੋ।

- ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 20 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ ਜਤਾਇਆ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਐਫਆਈਆਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਿਉਂਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਸੂਚਨਾ (05:30 ਵਜੇ) ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ ਸੀ।
- ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਦਰਜ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਟਿਕਾਣੇ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ
  - ਜੁਰਮ ਦਾ ਵੇਰਵਾ ਇਕੱਠਾ ਕਰਨਾ। ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 18 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਪਤਾ ਲੱਗਣ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਜਾਂਚ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ, ਜੋ ਇਸ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਵੇਰਵੇ ਸ਼ਾਮ 5:30 ਵਜੇ ਜਾਣੇ ਗਏ ਸਨ।
- ਐਫਆਈਆਰ ਵੱਲ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਧਿਆਨ ਖਿੱਚਦੇ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁੱਢਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਿੱਚ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੁਆਰਾ ਚਲਾਏ ਗਏ ਇੱਕ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੁਆਰਾ ਹਮਲਾ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੀ ਗੱਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਜਦੋਂ ਐਫਆਈਆਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਤਾਂ ਇਹ ਸੰਸਕਰਣ ਗਾਇਬ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਸੁਧਾਰ ਹੋਇਆ ਸੀ, ਜੋ ਕਿ ਹੋਇਆ ਸੀ
  - ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ. ਨਾਲ ਹੀ, ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਦਾ ਸਮਾਂ
- ਸੂਚਨਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਸੂਤਾ ਕੱਟਣ ਵਿੱਚ ਖਰਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ,
  - ਅਤੇ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਸਮਰਥਨ ਮੰਗਣਾ ਜੋ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਮ੍ਰਿਤਕ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਹੋਏ ਸਨ।

- ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਦੇ ਐਫਆਈਆਰ ਹੋਣ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਐਫ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਕਾਨੂੰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਹਨ।
  - ਉਸਨੇ ਆਪਣੀ ਦਲੀਲ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਲਈ ਪ੍ਰਦੀਪ ਪੁੱਤਰ ਨਾਰਾਇਣਰਾਓ ਰਾਜਗੁਰੇ ਬਨਾਮ ਮਹਾਰਾਸ਼ਟਰ ਰਾਜ3 ਅਤੇ ਨੀਲੇਸ਼ ਨਾਇਕ @ ਮੰਗੂਸ਼ੇਖਰ ਬਨਾਮ ਗੋਆ ਰਾਜ4 ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਹੈ

G

- [2] ਐਂਟਰੀ 39, ਐਕਸ 82 ਦਾ ਭਾਗ, ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:
- "ਰਵੀ ਹਰਕਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਜੀਤ ਥੋਮਬਰੇ ਆਰ.ਓ. ਕਲਾਮ ਨੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਏ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੇ ਸਬਜ਼ੀ ਮੰਡੀ ਨੇੜੇ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਾਊਂਸਲ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਅਤੇ ਉਕਤ ਵਿਅਕਤੀ ਨੇ ਆਪਣੀ ਜਾਨ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ 'ਚ ਪਨਾਹ ਲੈ ਲਈ। ਉਹ ਬੇਹੋਸ਼ ਅਤੇ ਜ਼ਖਮੀ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਤੁਰੰਤ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਭੇਜੋ ਤਾਂ ਜੋ ਥਾਣੇ ਵਿੱਚ ਸੰਚਾਰ ਸਬੰਧੀ ਐਂਟਰੀ ਲਈ ਜਾਵੇ।
- [3] 2004 ਸਾਰੇ () 1308
- [4] 2010 (3) ਬੋਮ ਸੀਆਰ (ਸੀਆਰਆਈ) 201

- ਜੋ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ (ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ.) ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾ ਅਦ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ "ਅਧਿਕਾਰਤ" ਜਾਂ ਰਸਮੀ ਐਫਆਈਆਰ ਸ਼ੱਕੀ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਕਲਪਨਾਵਾਂ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਛੋਟ ਦਿੰਦਾ ਹੈ
- ਅਤੇ ਨਿਰਦੋਸ਼ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਉਂਦਾ ਹੈ।

- ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਰੱਦ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਪਹੁੰਚ
  - ਜਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨਾ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦੇਣਾ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ, ਜੋ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਸਹੀ ਸਨ. ਇਸ ਪਹਿਲੂ ਬਾਰੇ ਵਿਸਥਾਰ ਨਾਲ ਦੱਸਦਿਆਂ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -1, ਪੀਡਬਲਯੂ -3, ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -6 ਵਰਗੇ ਕਈ ਗਵਾਹ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਨੂੰ ਜਾਣਦੇ ਸਨ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ
  - ਹਾਲਾਤੁ ਇਹ ਸਨ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਵਿਚਾਲੇ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਰਾਜਨੀਤਿਕ ਦੁਸ਼ਮਣੀ ਚੱਲ ਰਹੀ ਸੀ।
  - ਮ੍ਰਿਤਕ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕੋਠਾਲਾ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ। ਹੋਰ ਗਵਾਹ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਇਹ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰਾਧ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇਸ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਜ਼ੋਰ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਵਿਦਵਾਨ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਪੱਖਪਾਤੀ ਗਵਾਹਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਏ ਗਏ ਹਨ
  - ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਗਵਾਹ ਹਨ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਇਸ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਕਰਨ ਲਈ ਕੋਈ ਕਦਮ ਨਹੀਂ ਚੁੱਕਿਆ।
    ਇੱਥੇ ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਮਹਿਜ਼ ਸੌ ਮੀਟਰ ਦੀ ਦੂਰੀ 'ਤੇ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਥੋਂ ਤੱਕ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ 19 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਅਨੁਸਾਰ ਵੀ ਪਹੁੰਚ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਸੀ
  - 5 ਮਿੰਟ ਦੀ ਸੈਰ ਦੁਆਰਾ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, ਲਗਭਗ ਇੱਕ
  - ਸੈਂਕੜੇ ਲੋਕ ਮੌਜੂਦ ਸਨ ਅਤੇ ਇਸ ਘਟਨਾ ਦੇ ਗਵਾਹ ਸਨ। ਇਸ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਲੱਭਣ ਵਿੱਚ ਸਫਲ ਰਿਹਾ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੱਖਪਾਤੀ ਸਨ
- ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਫਸਾਉਣ ਦੇ ਆਪਣੇ ਇਰਾਦੇ ਸਨ।

- ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -1, ਪੀਡਬਲਯੂ -2, ਪੀਡਬਲਯੂ -3, ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -6 ਵਰਗੇ ਹਰੇਕ ਕਥਿਤ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇ ਸਕੇ ਕਿ ਉਹ ਮੌਜੂਦ ਕਿਉਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ -3 ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਕਾਲਜ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰੋਫੈਸਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ, ਗਵਾਹ ਆਪਣੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਦਾ ਦਾਅਵਾ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਦਾ
- ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਭਾਵੇਂ ਉਹ ਕੁਝ ਦੂਰ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ।
  - ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਇੱਕ ਬਿਲਕੁਲ ਵੱਖਰੇ ਪਿੰਡ ਵਿੱਚ ਰਹਿੰਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੇ ਇਸ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਹ ਘਟਨਾ ਦੇ ਉਸੇ ਪਲ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਕਿਉਂ ਆਇਆ ਸੀ। ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਗਵਾਹਾਂ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨਾਲ ਨੇੜਤਾ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ, ਨਾ ਤਾਂ ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ ਕਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਆਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ।
  - ਉਸ ਦੀ ਸਹਾਇਤਾ, ਨਾ ਹੀ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਕੀਤੀ ਗਈ - ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਜੀ ਗਲਤੀ ਜੋ ਉਦੇਸ਼ਪੂਰਨ ਗਵਾਹਾਂ ਵਜੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਕਮਜ਼ੋਰ ਕਰਦੀ ਹੈ.

- ਅੱਗੇ ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਬਿਆਨ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨਾਲ ਵੱਖਰਾ ਹੁੰਦਾ ਹੈ; ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪੁਸ਼ਟੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ. ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ
- ਕਿ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ (ਕਿਉਂਕਿ)

- ਸੁਹਾਸ) ਕੋਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਬਿਆਨ ਦੇਣ ਲਈ ਕਿਉਂਕਿ ਸੱਟਾਂ ਮੈਕਸੀਲਾ ਅਤੇ ਜੰਡੇ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਸਨ. ਜੇ ਉੱਪਰਲੇ ਜਬਾੜੇ ਅਤੇ ਹੇਠਲੇ ਜਬਾੜੇ 'ਤੇ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ, ਤਾਂ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਬਿਆਨ ਦੇਣਾ ਸੰਭਵ ਨਹੀਂ ਸੀ. ਜੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਬੋਲਣ ਲਈ ਤੰਦਰੁਸਤ ਹਾਲਤ ਵਿੱਚ ਹੁੰਦਾ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਦੱਸਿਆ ਹੁੰਦਾ। ਉਸਨੇ ਅਜਿਹਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ; ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰਾਂ ਨੇ ਕੇਸ ਦਾ ਇਤਿਹਾਸ ਦੱਸਿਆ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਸ਼ਰਾਬ ਦੇ ਨਸ਼ੇ 'ਚ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਭਰੋਸੇਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਦਾ ਅਧਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ
- ਅਪੀਲ ਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਗਿਣਤੀ। ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.1 ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਅਤੇ ਪੀ.ਡਬਲਯੂ.7 ਡਾਕਟਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੈ ਕਿ
- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਹਾਲਤ ਨਾਜ਼ੁਕ ਸੀ ਅਤੇ ਉਹ ਸਦਮੇ ਵਿੱਚ ਸੀ। ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਮਾਲਕ ਪੀਡਬਲਯੂ 5 ਨੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਡਿੱਗ ਪਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਪੂਰੀ ਦਸਤਾਵੇਜ਼ੀ ਅਤੇ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ, ਇਹ

- ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਾ ਐਲਾਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨੂੰ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਨਹੀਂ ਕਰਦਾ, ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ.
- ਇਹ ਵੀ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਕਿ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ - ਸਬੂਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 27 ਤਹਿਤ ਸਾਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮੰਗ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਕਾਨੂੰਨ ਅਤੇ ਸੰਭਾਵਨਾ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਵਿਚਕਾਰ ਦੀ ਦੂਰੀ
- ਕੋਠਾਲਾ ਦਾ ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ 15 ਤੋਂ 20 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਹੈ। ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਕਥਿਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪੰਜ ਮਿੰਟਾਂ ਦੇ ਅੰਦਰ 15-20 ਕਿਲੋਮੀਟਰ ਦੀ ਯਾਤਰਾ ਕੀਤੀ। ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੱਪੜਿਆਂ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਬਾਰੇ ਪੰਚਨਾਮਾ ਨੂੰ ਸ਼ੱਕੀ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਯੋਗ ਬਣਾਉਂਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਧਾਰਾ 27 ਤਹਿਤ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ।
    - ਇੱਕ ਖੁੱਲੀ ਜਗ੍ਹਾ ਤੋਂ ਅਤੇ ਇਸ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਇਹ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸੈਸ਼ਨ ਕੋਰਟ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਰਿਕਵਰੀ ਜਾਂਚ ਦੇ ਉਲਟ ਸੀ ਅਤੇ
- ਪੰਚਨਾਮੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰੋ। ਜ਼ਬਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਕੱਪੜੇ ਦਿਖਾਏ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ
    - ਪੰਚਨਾਮਿਆਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰੋ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜਾਂਚ ਪੰਚਨਾਮੇ ਵਿੱਚ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਬਦਲਣ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ, ਮੁੱਦੇਮਲ ਦੀਆਂ ਚੀਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸੀਲ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ (06.02.2011 ਨੂੰ) ਜਾਂਚ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਦੇਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।
- ਛੇੜਛਾੜ ਦੀ ਸੰਭਾਵਨਾ ਵਧ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।
- ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ ਅਨੁਸਾਰ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹੋਏ ਜ਼ਖਮਾਂ ਦੀ ਕਿਸਮ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਇਹ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਜਾਨਲੇਵਾ ਸੱਟਾਂ ਮਾਰੀਆਂ ਸਨ। ਮੈਡੀਕੋ-ਲੀਗਲ ਰਿਪੋਰਟ ਜਾਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਰਿਪੋਰਟ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸੀ
- ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੀ ਸ਼ਮੂਲੀਅਤ ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰੋ; ਦਰਅਸਲ, ਡਾਕਟਰ ਪੀਡਬਲਯੂ -7 ਨੇ ਕਿਤੇ ਵੀ ਇਹ ਬਿਆਨ ਦੇ ਕੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਥਿਊਰੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਕਿਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਹਨ
    - ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਸਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਭਗੌੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਚਕਾਰ ਧਾਰਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਪਰਾਧ ਲਈ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੂਰਵ ਸੰਮੇਲਨ ਜਾਂ ਮਨ ਦੀ ਮੁਲਾਕਾਤ ਨੂੰ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕਿਆ

- 34. ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਵਿੱਚ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਹੋਣਾ ਪਿਆ; ਦੋ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਦਖਲ ਨਹੀਂ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ।

- ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਅਤੇ ਚਾਰ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ ਲਗਭਗ ਸਾਰੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਨ
    - ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ, ਅਤੇ ਕੁੱਲ ਮਿਲਾ ਕੇ, ਇਸਦਾ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੱਸ ਸਕਿਆ ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ. ਇਸ ਨਾਲ ਸ਼ੱਕ ਪੈਦਾ ਹੋਇਆ ਕਿ ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੇ ਦੋਸ਼ੀਆਂ/ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਕਹਾਣੀ ਬਣਾਈ, ਜੋ ਤਸਵੀਰ ਵਿਚ ਕਿਤੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਦੋ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ।
    - ਇਹ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਨਾਲ ਜ਼ਖਮੀ ਸੀ ਅਤੇ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ
    - ਮੌਤ ਤੋਂ ਪ੍ਰਹਿਲ੍ਹਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ ਨੂੰ ਦੇਖਦੇ ਹੋਏ, ਪੁਲਿਸ ਨੇ 6-7 ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਤਰਾਲ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਘੁੰਮਣ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਉਣ ਲਈ ਕੀਤੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸੀ ਦੁਆਰਾ ਸਹੀ ਅੰਦਾਜ਼ਾ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ। ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਨਾਮ ਸ਼ਾਮ ਦੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਹਿੱਸੇ ਦੌਰਾਨ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ, ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ।

- ਅਖੀਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਬਰਾਮਦਗੀ ਵੀ ਸਾਬਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵਿਰੋਧਾਭਾਸੀ ਨੂੰ ਨੇੜਿਓਂ ਪੜ੍ਹਨ ਤੋਂ ਵੇਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
    - ਪੀਡਬਲਯੂ -6 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -11 ਦੇ ਸਬੂਤ. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਚਸ਼ਮਦੀਦਾਂ ਦੇ ਬਿਆਨਾਂ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਦਾ ਸੀ।

- ਰਾਜ ਦੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਕਿ ਉਹ ਵਿਵਾਦਿਤ ਫੈਸਲੇ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਨਾ ਦੇਵੇ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਤੋਂ ਬਹੁਤ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਸੀ ਕਿ
    - ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਰਿਪੋਰਟ ਦਾ ਗਠਨ ਕਰਦੀ ਸੀ; ਇਸ ਲਈ, ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਉਸਨੇ ਰਾਤ 11:30 ਵਜੇ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ ਇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 161 ਦੇ ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਮੰਨਿਆ। ਇਹ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ
    - ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਦੀ ਕਥਿਤ ਚੋਰੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਪੀਡਬਲਯੂ -8 ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ,ਤੇ ਸਹੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ; ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਸਮਾਧਨ, ਇੱਕ
    - ਦੋਸ਼ੀ, ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਭਾਗੀਦਾਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸਾਂਝਾ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤਾਂ, ਖਾਸ ਕਰਕੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -7 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -12 ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਨੂੰ ਵੀ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦਿੱਤਾ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
    - ਹੋਰ ਦੋਸ਼ੀ, ਯਾਨੀ ਨੇਤਾਜੀ ਸ਼ਿੰਦੇ ਏ-1 ਅਤੇ ਬਾਲਾ ਸਾਹਿਬ (ਏ-3)
- ਮੌਤ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਬਿਆਨ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਨਾ ਕਰਨਾ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਹਿਣਾ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕਾਂ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਲੱਗੀ ਸੀ।

- ਰਾਜ ਦੇ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰ ਦੇ ਕੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਦੇ ਓਕੂਲਰ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਪੂਰੀ ਗਲਤੀ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕੀਤਾ,

- ਪੀਡਬਲਯੂ -3, ਪੀਡਬਲਯੂ -4, ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -18. ਇਹ ਵਿਅਕਤੀ ਇਸ ਸਮੇਂ ਮੌਜੂਦ ਸਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਥਾਵਾਂ 'ਤੇ, ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਕ੍ਰਮ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਮੁਲਜ਼ਮ ਇਕੱਠੇ ਗਏ, ਜਿਸ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਦੂਜੇ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ, ਅਤੇ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੰਬਰ ਜਿਸ 'ਤੇ ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਸਮਾਧਾਨ (ਏ-2) ਨਾਲ ਬੈਠਾ ਸੀ।
- ਹਮਲੇ ਦੇ ਸਮੇਂ ਅਤੇ ਉਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਹੋਰ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦਾ ਉਪਦੇਸ਼, ਅਤੇ ਨਾਲ ਹੀ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਨੂੰ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਹਟਾ ਦਿਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
- ਗਵਾਹ। ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਗਹਿਣਿਆਂ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ
- ਜ਼ਖਮੀ ਸੁਹਾਸ ਭੱਜਿਆ, ਉਸ ਦਾ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੁਹਾਸ ਦੇ ਡਿੱਗਣ ਦੇ ਗਵਾਹ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਸ ਗਵਾਹ ਨੇ ਆਪਣੀ ਦੁਕਾਨ ਤੋਂ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਚੀਜ਼ਾਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਵੀ ਦਿੱਤੀ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀਡਬਲਯੂ-18 ਰਵੀਰਾਜ ਬੀਅਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ

- ਬਾਰ, ਅਤੇ ਉਸ ਜਗ੍ਹਾ ਦੇ ਨੇੜੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ ਜਿੱਥੇ ਸਾਰਾ ਵਰਤਾਰਾ ਵਾਪਰਿਆ ਸੀ. ਇਹ ਸਾਰੇ ਗਵਾਹ ਸੁਹਾਸ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਅਤੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਇਕਸਾਰ ਸਨ।
- ਰਾਜ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਬੂਤਾਂ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਗਲਤੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ
- ਸਾਧਾਰਨ ਸਿੱਟਾ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟਾਂ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ (ਮਾਰ, ਕੁੱਟ-ਮਾਰ ਆਦਿ ਕਾਰਨ) ਇਹ ਸੰਕੇਤ ਦਿੰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਸੀ. ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਸਹੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੁੱਚੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਸਾਹਮਣਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਦੋਸ਼ੀ ਵਾਜਬ ਸ਼ੱਕ ਤੋਂ ਪਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਸਨ।
- ਵਿਸ਼ਲੇਸ਼ਣ ਅਤੇ ਸਿੱਟੇ
- ਪਹਿਲਾ ਮੁੱਦਾ ਜਿਸ 'ਤੇ ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਵਿਚਾਰ ਕਰਦੀ ਹੈ ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਸਹੀ ਹਨ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਘਟਨਾ ਵਾਲੇ ਦਿਨ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ (ਸ਼ਾਮ 5.45 ਵਜੇ) ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਮਿਲੀ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੂਚਨਾ ਐਫਆਈਆਰ ਸੀ। ਵਕੀਲ ਮੁਤਾਬਕ ਹਮਲੇ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਮਿਲੀ ਸੀ।
- ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ, ਅਤੇ ਪੁਲਿਸ ਰਜਿਸਟਰ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਐਂਟਰੀ ਐਫਆਈਆਰ ਵਜੋਂ ਮੰਨਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ। ਇਹ ਪੇਸ਼ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਬਾਅਦ ਦਾ ਬਿਆਨ
    - (ਦੇਰ ਰਾਤ 11.45 ਵਜੇ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ) ਸ਼ਿਕਾਇਤਕਰਤਾ ਨੂੰ ਸੀ.ਆਰ.ਪੀ.ਸੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 161 ਤਹਿਤ ਬਿਆਨ ਵਜੋਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ। ਪੂਰੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਬਾਰੇ ਅੰਸ਼-ਜਾਣਕਾਰੀ ਵਾਲੇ ਇੱਕ ਗੁਪਤ ਫ਼ੋਨ ਕਾਲ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾਂ ਇੱਕ ਸੰਗਿਆਯੋਗ ਅਪਰਾਧ ਵਜੋਂ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ
- ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ. ਇਸ ਪ੍ਰਸਤਾਵ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਟੀ.ਟੀ. ਐਂਟਨੀ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵੀਕਾਰ ਕਰ ਲਿਆ ਹੈ।
    - ਕੇਰਲ ਰਾਜ[5] ਅਤੇ ਦਾਮੋਦਰ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ[6]. ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਾਂ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੰਦੇਸ਼ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਦਰਸਾਇਆ ਨਹੀਂ ਗਿਆ ਹੈ, ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ।

- [5] (2001) 6 ਐਸਸੀਸੀ 181
- [6] (2004) 12 ਐਸਸੀਸੀ 336

- ਸੁਰਜੀਤ ਸਰਕਾਰ ਬਨਾਮ ਸੁਰਜੀਤ ਸਰਕਾਰ। ਪੱਛਮੀ ਬੰਗਾਲ ਰਾਜ[7], ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ:
    - "37. ਇਸ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨ ਨਾਲ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਕਿਸੇ ਥਾਣੇ ਦੇ ਇੰਚਾਰਜ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਜ਼ੁਬਾਨੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਐਫਆਈਆਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਕੁਝ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਤਮਕ ਰਸਮਾਂ ਪੂਰੀਆਂ ਕਰਨ ਦੀ ਲੋੜ ਹੁੰਦੀ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹਨ
      ਲਿਖਤੀ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜਾਣਕਾਰੀ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣਾ ਅਤੇ ਇਸਨੂੰ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਪੜ੍ਹਨਾ ਅਤੇ ਲਿਖੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਉਸਦੇ ਦਸਤਖਤ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨਾ।
    - 38. ਟੈਲੀਫ਼ੋਨ 'ਤੇ ਹੋਈ ਗੱਲਬਾਤ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ
    - ਇੱਕ ਅਣਜਾਣ ਵਿਅਕਤੀ, ਇਸ ਬਾਰੇ ਪੜ੍ਹਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਗੁੰਮਨਾਮ ਸੂਚਨਾ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਪੈਦਾ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਜਾਣਕਾਰੀ 'ਤੇ ਦਸਤਖਤ ਕਰਨ ਦਾ ਸਵਾਲ ਉੱਠਦਾ ਹੈ।
- ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨੀ 85 - ਪੁਲਿਸ ਸਟੇਸ਼ਨ ਡਾਇਰੀ ਦਾ ਐਕਸਟਰੈਕਟ, ਆਈਟਮ 39 ਉੱਪਰ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ). 17.45 ਵਜੇ ਦੀ ਇਹ ਐਂਟਰੀ ਸਿਰਫ ਇਹ ਦੱਸਦੀ ਹੈ ਕਿ
  ਰਵੀ ਹਰਕਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਜੀਤ ਥੋਮਬਰੇ ਨੇ ਟੈਲੀਫੋਨ 'ਤੇ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਦੋ
    - ਵਿਅਕਤੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਆਏ ਅਤੇ ਨਗਰ ਕੌਂਸਲ ਕੰਪਲੈਕਸ ਦੇ ਕੋਨੇ 'ਤੇ ਇਕ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ। ਇਹ ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਧੂਰੀ ਹੈ। ਇਸ ਮਕਸਦ ਲਈ ਸੰਬੰਧਿਤ ਅਗਲੀਆਂ ਐਂਟਰੀਆਂ ਨੰਬਰ 42 18.45 ਵਜੇ (ਪੇਂਡੂ ਸਿਵਲ ਹਸਪਤਾਲ ਤੋਂ ਐਮਐਲਸੀ ਦੀ ਰਿਕਾਰਡਿੰਗ ਰਸੀਦ ਦੇ ਨਾਲ) ਹਨ
    - ਕਲਾਮ) ਕਿ ਇੱਕ ਸੁਹਾਸ ਗੰਭੀਰ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਖਮੀ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸਨੂੰ ਈ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਅਗਲੇਰੇ ਇਲਾਜ ਲਈ ਅੰਬਾਜੋਗਾਈ। ਜਾਂਚ ਐਚਸੀ ਬਨਸੋਡੇ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਗਲੀ ਐਂਟਰੀ ਕੋਠਾਲਾ ਵਿਖੇ ਬੰਦੋਬਸਤ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਕਰਨ ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਐਂਟਰੀ ੫੦ ਨੇ ਪੀਐਸਆਈ ਕਾਰਲੇ ਦੀ ਹੜਤਾਲੀ ਫੋਰਸ ਦੇ ਰਵਾਨਾ ਹੋਣ ਨੂੰ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤਾ ਜੋ ਕੋਠਾਲਾ ਲਈ ਰਵਾਨਾ ਹੋਈ। ਆਖਰੀ ਸੰਬੰਧਿਤ ਐਂਟਰੀ 23.45 ਵਜੇ ਹੈ, ਜੋ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਹੈ
    - ਇਹ ਆਖਰਕਾਰ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਐਫ਼ਆਈਆਰ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਹੋ ਗਿਆ। ਇਹ ਦੋਸ਼ੀ ਅਤੇ ਘਟਨਾ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਨੂੰ ਸੂਚੀਬੱਧ ਕਰਦਾ ਹੈ।
- ਇਸ ਲਈ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਦੋ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਰਵੀ ਹਰਕਰ ਅਤੇ ਵਿਸ਼ਵਜੀਤ ਥੋਮਬਰੇ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੂਚਨਾ ਸਿਰਫ ਹਮਲੇ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ; ਜਾਣਕਾਰੀ ਅਧੂਰੀ ਸੀ;
    - ਨਾ ਤਾਂ ਪੀੜਤ ਦਾ ਨਾਮ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਥਿਤ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਜੀ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਘਟਨਾ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਦਾ ਸਹੀ ਸਥਾਨ ਸੀ
    - ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ (ਪਹਿਲਾਂ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ) ਦੁਆਰਾ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਟੈਸਟਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਦਿਆਂ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ, ਉਸ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ, ਸਹੀ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਰਿਕਾਰਡ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ

- [7] (2013) 2 ਐਸਸੀਸੀ 146

- ੧੭.੪੫ ਵਜੇ ਐਫਆਈਆਰ ਨਹੀਂ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਘਟਨਾ ਦਾ ਵੇਰਵਾ, ਹਮਲੇ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ, ਹਮਲੇ ਦੀ ਜਗ੍ਹਾ, ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੇ ਨਾਮ ਅਤੇ ਪਛਾਣ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਦੋਂ ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਨੇ 23.45 ਵਜੇ ਬਿਆਨ ਦਰਜ ਕੀਤਾ - ਜੋ ਐਫਆਈਆਰ ਬਣਦਾ ਹੈ।
- 25. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਇਹ ਵੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਲੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਸੰਸਕਰਣ ਨੂੰ ਸੁਧਾਰਨ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਕਿਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਝੂਠੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਐਕਸ 85 ਵਿਖੇ ਐਂਟਰੀ 39 'ਤੇ ਰੱਖੀ ਗਈ ਨਿਰਭਰਤਾ ਬੇਬੁਨਿਆਦ ਹੈ ਜੋ ਦੋ ਹਮਲਿਆਂ (ਸ਼ੁਰੂਆਤੀ ਟੈਲੀਫੋਨ ਸੂਚਨਾ ਵਿੱਚ) ਦੀ ਗੱਲ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਅਕਸਰ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਲੋਕ ਕਿਸੇ ਘਟਨਾ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਅਤੇ ਕੀ ਦੇਖਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਕੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਜਦੋਂ ਉਹ ਇਸ ਨੂੰ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
- ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਦਾ ਵਰਣਨ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਨਾ ਹੋਵੇ
    - ਕ੍ਰਮ ਜਾਂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕ੍ਰਮਬੱਧ ਕਰਨਾ। ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਰਿਸ਼ਤੇਦਾਰ ਦੂਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕੋਣਾਂ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰੇਗਾ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਘਟਨਾ ਜਾਂ ਘਟਨਾ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਜਾਂ ਲੱਭਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ, ਦੋ ਤੋਂ ਵੱਧ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੂੰ ਸ਼ਾਮਲ ਕਰਨਾ ਜਾਂ ਛੱਡਣਾ ਗੰਭੀਰ ਸ਼ੱਕ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ।
- ਇਹ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇੱਕ ਪਹਿਲੂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਜਦੋਂ ਝੂਠੇ ਪ੍ਰਭਾਵ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਨ ਵਾਲੇ ਹੋਰ ਹਾਲਾਤ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੌਜੂਦ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਚਾਰ ਹਮਲਾਵਰਾਂ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਨਾ ਕਰਨਾ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਨੂੰ ਝੂਠਾ ਸਾਬਤ ਕਰਦਾ ਹੈ।

    - ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਸੀ ਕਿ ਡਾਕਟਰੀ ਸਬੂਤ ਨਹੀਂ ਸਨ ਸੁਹਾਸ 'ਤੇ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਸੀ ਕਿ ਕਿਸੇ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ
        - ਸੱਟ, ਜੋ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹਾਂ ਦੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨੇ ਸੁਹਾਸ ਨੂੰ ਕੁੱਟਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਸਿੱਟਾ ਕੱਢਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਸ਼ਾਮਲ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ -7 ਦੇ ਸਬੂਤ, ਯਾਨੀ ਉਹ ਡਾਕਟਰ ਜਿਸਨੇ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਤੁਰੰਤ ਬਾਅਦ ਸੁਹਾਸ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਦਾ ਸੰਕੇਤ ਦਿੱਤਾ:

- "ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਸਿਰ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਦੇ ਸਿਰ ਨੂੰ ਜੰਡੇ ਵੱਲ ਵਧਾਓ
    - ਅੰਦਰੂਨੀ ਤੌਰ 'ਤੇ। ਉੱਥੇ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ 204 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਸੀ। ਸਪਿੰਡਲ ਦਾ ਆਕਾਰ ਹੋਣ ਕਰਕੇ, ਲੰਬੇ, ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਸਾਫ਼ ਕੱਟਿਆ ਅਤੇ ਉਲਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ.
- 2. ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ ਬਾਂਹ ਦੇ ਪਿੱਛਲੇ ਪ੍ਰਹਿਲੂ 'ਤੇ ਕੱਟੇ ਹੋਏ ਜ਼ਖ਼ਮ ਨੂੰ ਡਾਕਟਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਖੂਨ ਵਗਣ ਾ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਕਿਉਂਕਿ 10 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਸਪਿੰਡਲ ਆਕਾਰ,
    - ਲੰਬੇ, ਕਿਨਾਰੇ ਸਾਫ਼ ਕੱਟੇ ਹੋਏ, ਉਲਟੇ ਹੋਏ.
- ਸੱਜੀ ਤਾਕਤ ਵਾਲੀ ਬਾਂਹ ਦੇ ਅੱਗੇ, 4 2 1/2 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 'ਤੇ ਜ਼ਖ਼ਮ ਕੱਟੋ। ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ, ਕਿਨਾਰੇ ਨਿਯਮਤ, ਉਲਟੇ, ਸਪਿੰਡਲ ਸਨ
ਆਕਾਰ।
-

- ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਛੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੇ ਅੰਦਰ ਹੋਈਆਂ ਸਨ। ਸੱਟਾਂ ਲੱਗਣ ਦਾ ਕਾਰਨ ਤਿੱਖੀ ਕਟਿੰਗ ਐਜ ਵਾਲੀ ਸਖਤ ਵਸਤੂ ਸੀ। ਤਿੰਨੋਂ ਸੱਟਾਂ ਗੰਭੀਰ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਨ।

- ਪੀਡਬਲਯੂ -12, ਜੋ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਡਾਕਟਰ ਸੀ, ਨੇ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਚਾਰ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ। ਪੀਡਬਲਯੂ -12 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦਾ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹਿੱਸਾ ਹੇਠਾਂ ਕੱਢਿਆ ਗਿਆ ਹੈ:

  - "ਮੈਂ ਦੇਖਿਆ ਕਿ ਸਰੀਰ 'ਤੇ ਬਾਹਰੀ ਸੱਟਾਂ ਲੱਗੀਆਂ ਸਨ।

- ਚਾਕੂ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ ਮੈਕਸੀਲਾ ਦੇ ਸੱਜੇ ਪਾਸੇ ਮੌਜੂਦ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੱਡੀ ਦੀ ਡੂੰਘੀ, ਲੰਬਾਈ 30 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਤੱਕ ਹੁੰਦਾ ਹੈ. ਖੱਬੀ ਅੱਖ ਵੱਲ ਦਿਸ਼ਾ ਵੱਲ ਤਿੱਖਾ, ਕਿਨਾਰੇ ਉਲਟ, ਹਾਸ਼ੀਏ ਸਾਫ਼ ਕੱਟੇ ਗਏ। ਕੋਣ ਸੱਜੇ ਦੂਤ, ਲਾਲ ਰੰਗ ਦੇ ਖੂਨ ਦੇ ਪੈਰੋਕਾਰ.

- ਖੱਬੇ ਪਿੱਛਲੇ ਪਹਿਲੂ 'ਤੇ ਚਾਕੂ ਦਾ ਜ਼ਖ਼ਮ 25 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 14 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾਈ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੈ। ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਲੰਬੀਆਂ, ਹੱਡੀਆਂ ਅਤੇ ਮਾਸਪੇਸ਼ੀਆਂ ਦੇ ਕਿਨਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨਿਯਮਿਤ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕਰਨਾ, ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਖੂਨ ਦਾ ਪਾਲਣਾ।

- ਚਾਕੂ ਸੱਜੇ ਹੱਥ ਦੇ ਪਿਛਲੇ ਪਾਸੇ, 8 ਪੇਸ਼ ਕਰੇਗਾ
  - ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਲੰਬਾਈ ਕਲਾਈ ਜੋੜ ਤੋਂ 4 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ, ਕੋਣ ਸੱਜੇ ਕੋਣ, ਕਿਨਾਰੇ ਉਲਟੇ. ਸਾਈਟ 'ਤੇ ਲਾਲ ਰੰਗ ਦਾ ਖੂਨ ਦਾ ਪੈਰੋਕਾਰ।

- ਪਿੱਠ ਦੇ ਖੱਬੇ ਪਾਸੇ 9 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ 0.3 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਆਕਾਰ 'ਤੇ ਖਰਾਬੀ ਮੌਜੂਦ ਹੈ
  - ਪੀ.ਐਸ.ਆਈ.ਐਸ. ਲਾਲ ਰੰਗ ਤੋਂ 19 ਸੈਂਟੀਮੀਟਰ ਉੱਪਰ ਦਿਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਵਰਟੀਕਲ।
  - ਸਾਰੀਆਂ ਸੱਟਾਂ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਦੀ ਕਿਸਮ ਦੀਆਂ ਸਨ।

- ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -2, ਪੀਡਬਲਯੂ -3, ਪੀਡਬਲਯੂ -4, ਪੀਡਬਲਯੂ -6 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -18 ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਸਨ।
  - ਪੀਡਬਲਯੂ -2 (ਪੀਡਬਲਯੂ -1 ਨਾਲ ਨਜ਼ਦੀਕੀ ਸੰਬੰਧਿਤ) ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -4 ਦੀ ਗਵਾਹੀ 'ਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸ਼ੱਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਜਾਪਦਾ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਕੀ
  - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਸਮੇਤ ਰਿਕਾਰਡ ਦੀ ਪੂਰੀ ਪੜ੍ਹਾਈ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਵਿਚ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਪੀਡਬਲਯੂ -6, ਪੀਡਬਲਯੂ -2 ਅਤੇ ਪੀਡਬਲਯੂ -18 ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਪੂਰੀ ਘਟਨਾ ਨੂੰ ਦੇਖਿਆ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-18 ਰਵਿੰਦਰ ਉਜ਼ਾ ਰਵੀਰਾਜ ਬੀਅਰ ਬਾਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ ਅਤੇ ਫਰਾਰ ਵਿਅਕਤੀ ਵੱਲੋਂ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਮਲੇ ਬਾਰੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਸੀ
  - ਦੋਸ਼ੀ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੇ ਜੀ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕੀਤਾ ਸੀ
  - ਸੁਹਾਸ ਨੇ ਮੁਠੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-6 ਸਤੀਸ਼ ਸ਼ਾਹਜੀ ਟੇਕਾਲੇ ਇਕ ਚਾਹ ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਖੜ੍ਹਾ ਸੀ, ਜਦੋਂ ਸੁਹਾਸ ਸ਼ਿਵਾਜੀ ਚੌਕ ਤੋਂ ਦੌੜਦਾ ਹੋਇਆ ਅੰਦਰ ਆ ਗਿਆ। ਉਸ ਦਾ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਅਤੇ ਅਨੰਤ ਸ਼ਿੰਦੇ ਨੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਜੋ ਉੱਚੀ ਆਵਾਜ਼ ਵਿਚ ਚੀਕ ਰਹੇ ਸਨ ਕਿ ਸੁਹਾਸ ਨੂੰ ਫੜ ਕੇ ਮਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। -6 ਦਾ ਦਾਅਵਾ
  - ਕਿ ਉਸਨੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੀਪ ਮੇਟੇ ਨੇ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੌਰਾਨ ਸੁਹਾਸ ਐਚ

- ਏ 'ਕੋਠਾਵਲੇ ਜਿਊਲਰਜ਼' ਵਿਚ ਦਾਖਲ ਹੋਇਆ, ਜਿਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਸਾਰੇ ਦੋਸ਼ੀ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ 'ਤੇ ਚਲੇ ਗਏ। ਪੀਡਬਲਯੂ -6 ਦੀ ਗਵਾਹੀ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਪੀਡਬਲਯੂ -18 ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ; ਪੁਲਿਸ ਨੇ ਉਸ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ (ਨੰਬਰ ਐਮਐਚ-25/ਡਬਲਯੂ-1744) ਦਾ ਨੰਬਰ ਵੀ ਦੱਸਿਆ, ਜਿਸ ਰਾਹੀਂ ਮੁਲਜ਼ਮ ਹਮਲੇ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੁਕਾਨ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ "ਕੋਠਾਵਲੇ ਜਿਊਲਰਜ਼" ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਹ ਸਿੱਧਾ ਗਵਾਹ ਨਹੀਂ ਸੀ, ਪਰ ਤੁਰੰਤ ਘਟਨਾ ਨਾਲ ਜੁੜੀਆਂ ਘਟਨਾਵਾਂ ਦਾ ਗਵਾਹ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਸੁਹਾਸ ਨੂੰ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋਣ ਬਾਰੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ
  - ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਬਚਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ। ਉਸਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸੁਹਾਸ ਦਾ ਬਹੁਤ ਖੂਨ ਵਗ ਰਿਹਾ ਸੀ ਅਤੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਨੇ ਉਸਦੀ ਦੁਕਾਨ ਨੂੰ ਘੇਰ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਤਲਵਾਰ ਨਾਲ ਲੈਸ ਸੀ। ਉਸਨੇ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਫਰਾਰ ਮੁਲਜ਼ਮ ਨੇ ਉਸਨੂੰ (ਸੁਹਾਸ) ਤਲਵਾਰ ਵੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਉਹ। ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਗਵਾਹੀ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਸਤੀਸ਼ ਟੇਕਾਲੇ ਅਤੇ ਪ੍ਰਦੀਪ ਮੇਟੇ ਸੁਹਾਸ ਨੂੰ ਲੈ ਗਏ ਸਨ
  - ਹਸਪਤਾਲ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ।

- ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਤੋਂ ਪੁੱਛ-ਗਿੱਛ ਦੌਰਾਨ ਦੋਸ਼ੀਆਂ ਵੱਲੋਂ ਕੁਝ ਵੀ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਨਹੀਂ ਮਿਲਿਆ। ਪੁੱਛਗਿੱਛ ਦੀ ਆਮ ਲਾਈਨ ਇਹ ਜਾਪਦੀ ਸੀ ਕਿ ਚਸ਼ਮਦੀਦ ਗਵਾਹ ਨੇ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਰਿਪੋਰਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਸੀ

- ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੀ ਪਛਾਣ ਦੀ ਜਾਣਕਾਰੀ ਹੋਣ ਦੇ ਬਾਵਜੂਦ ਪੁਲਿਸ। ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ
  - ਇਹ ਅਦਾਲਤ, ਜੇ ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਵੇਰਵਿਆਂ ਦੇ ਸੰਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਛੋਟੀ ਜਿਹੀ ਅਸੰਗਤਤਾ ਪਾਈ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਬੇਅਰਥ ਹਨ ਕਿ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਸਮੁੱਚਾ ਭਾਰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਹਾਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਵਜੋਂ ਦੋਸ਼ੀ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਵੱਲ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕੋਈ ਸਰੀਰਕ ਸੱਟ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ

- ਮੌਜੂਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਕਿਉਂਕਿ ਐਮਐਲਸੀ ਅਤੇ ਪੋਸਟਮਾਰਟਮ ਵਿੱਚ ਮੁਠੀ ਮਾਰਨ ਜਾਂ ਲਾਤ ਮਾਰਨ ਕਾਰਨ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੰਧਿਤ ਜ਼ਖ਼ਮ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ।
  - ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਮੁੱਦੇ ਦਾ ਸਿੱਟਾ ਨਹੀਂ ਕੱਢਦਾ। ਸਾਰੇ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰ ਗਵਾਹੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਹਮਲੇ ਦਾ ਹਿੱਸਾ ਸਨ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਸੁਹਾਸ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਉਸ ਦਾ ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ, ਜਿਸ ਨੇ ਆਖਰਕਾਰ ਉਸ ਨੂੰ ਭੱਜਣ ਲਈ ਮਜਬੂਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ

- ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਵਿੱਚ ਦਾਖਲ ਹੋ ਕੇ ਉੱਥੇ ਡਿੱਗ ਪਿਆ। ਬਰਾਮਦ ਕੀਤੀਆਂ ਪਦਾਰਥਕ ਵਸਤੂਆਂ
  - ਸਾਈਟ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਪੀਡਬਲਯੂ -5 ਦੀ ਦੁਕਾਨ ਜਿਸ ਵਿਚ ਖੂਨ ਦੇ ਧੱਬੇ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ, ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਕਹਾਣੀ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕੀਤਾ. ਇਨ੍ਹਾਂ ਹਾਲਾਤਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ ਮ੍ਰਿਤਕ ਦੇ ਵਿਅਕਤੀ 'ਤੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸੱਟ ਦੀ ਅਣਹੋਂਦ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ

- ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ। ਸਰਕਾਰੀ ਵਕੀਲ ਨੇ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਭਰੌਂੜੇ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਨਾਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਾਂਝੀ ਨੀਅਤ ਸੀ। ਪੀਡਬਲਯੂ-13 ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, 11.07.2011 ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਸਮਾਧਨ ਸ਼ਿੰਦੇ ਨੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤਾ ਸੀ
  - ਉਸ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਵਿੱਚ ਪੁਲਿਸ ਨੂੰ ਦੱਸਿਆ ਕਿ ਉਸਨੇ ਪਰਮੇਸ਼ਵਰ ਪਾਟਿਲ ਤੋਂ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਲਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਸੋਨਸਾਂਗਵੀ ਫਾਟਾ ਗਏ ਅਤੇ ਬਜਾਜ ਮੇਕ ਡਿਸਕਵਰ ਮੋਟਰਸਾਈਕਲ ਨੰਬਰ ਐਮਐਚ -25 / ਡਬਲਯੂ -1744 ਬਰਾਮਦ ਕੀਤਾ।

- ਜਿਸ ਨੂੰ ਪੰਚਨਾਮਾ ਐਕਸ 71 ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਥੇ ਪਾਰਕ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐਕਸ.69 ਨੂੰ ਰਾਤ 10.30 ਤੋਂ 10.55 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਅਤੇ ਐਕਸ.70 ਨੂੰ ਦੁਪਹਿਰ 11.00 ਤੋਂ 12.45 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਤਿਆਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

- ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਸਬੂਤ ਕੀ ਬਣਦਾ ਹੈ, ਇਹ ਸਥਿਤੀ ਤੋਂ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਵੱਖਰਾ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਹਰੇਕ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਰੇਕ ਦੋਸ਼ੀ ਦੁਆਰਾ ਨਿਭਾਈ ਗਈ ਭੂਮਿਕਾ 'ਤੇ ਨਿਰਭਰ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਰਾਮਾਸਵਾਮੀ ਵਿੱਚ ਉਜਾਗਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ
    - ਅਵਿਯੰਗਰ ਬਨਾਮ ਤਾਮਿਲਨਾਡੂ ਰਾਜ[8] , ਜਿੱਥੇ, ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਥਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ:
        - "12... ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਸੰਘਾਂ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕੰਮ ਵੱਖਰੇ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ ਪਰ ਸਾਰਿਆਂ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉੱਦਮ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣਾ ਅਤੇ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ,
        - ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ, ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਸਿਰਫ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
        - ਪੀੜਤ ਦੀ ਰਾਹਤ ਲਈ ਆਉਣਾ, ਜਾਂ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਸਕਦਾ ਹੈ
        - ਆਮ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨਾ. ਅਜਿਹਾ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ "ਕੰਮ" ਵੀ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿੰਨਾ ਉਸਦੇ ਸਹਿ-ਭਾਗੀਦਾਰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਯੋਜਨਾਬੱਧ ਅਪਰਾਧ ਕਰਦੇ ਹਨ। ਸਰੀਰਕ ਹਿੰਸਾ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ
        - ਧਾਰਾ 34 ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਉਹ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਭੜਕਾਉਂਦਾ ਹੈ ਜਾਂ
        - ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਉਤਸ਼ਾਹਤ ਕਰਨ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ 'ਤੇ ਸਰੀਰਕ ਤੌਰ 'ਤੇ ਮੌਜੂਦ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਦਾ ਕਮਿਸ਼ਨ ਸੰਯੁਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉੱਦਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਹੈ. ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਅਜਿਹੀ ਮੌਜੂਦਗੀ
        - ਜੋ ਕਿਸੇ ਨਾ ਕਿਸੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਇਸ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਦਿੰਦੇ ਹਨ
        - ਆਮ ਡਿਜ਼ਾਈਨ, ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ
        - 'ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ'। ਧਾਰਾ ੩੪ ਦਾ ਸਾਰ ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਹਿੱਸਾ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਇੱਕੋ ਸਮੇਂ ਸਹਿਮਤੀ ਹੈ। ਅਜਿਹੀ ਸਹਿਮਤੀ ਮੌਕੇ 'ਤੇ ਵਿਕਸਤ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਦੁਆਰਾ ਇਰਾਦਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ
        - ਉਹ...".

- ਨੰਦੂ ਰਸਤੋਗੀ ਬਨਾਮ ਬਿਹਾਰ ਰਾਜ[9] ਵਿੱਚ, ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਚਾਨਣਾ ਪਾਉਂਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਬਾਰੇ ਕਿਵੇਂ ਅਨੁਮਾਨ ਲਗਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ:
    - 17. ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਹੋਏ ਅਤੇ ਜਦੋਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਦੋ ਪਹਿਰਾ ਦੇ ਰਹੇ ਸਨ
    - ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਦਖਲ ਦੇਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ,
    - ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਤਿੰਨ ਮ੍ਰਿਤਕ ਨੂੰ ਅੰਦਰ ਲੈ ਗਏ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਵਿਚੋਂ ਇਕ ਨੇ ਗੋਲੀ ਮਾਰ ਦਿੱਤੀ
    - ਉਹ ਮਰ ਗਿਆ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਹ ਇਕੱਠੇ ਭੱਜ ਗਏ। ਧਾਰਾ 34 ਨੂੰ ਆਕਰਸ਼ਿਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਰ ਇੱਕ

- [8] (1976) 3 ਐਸਸੀਸੀ 779
- [9] (2002) 8 ਐਸਸੀਸੀ 9

- ਦੋਸ਼ੀ ਨੂੰ ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ ਜੇ ਇਹ ਦਿਖਾਇਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜੁਰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਇਰਾਦਾ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਵਧਾਉਣ ਲਈ ਹਰੇਕ ਨੇ ਵੱਖਰੇ ਕੰਮ ਕਰਕੇ ਆਪਣੀ ਨਿਰਧਾਰਤ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ, ਸਮਾਨ ਜਾਂ ਵਿਭਿੰਨ...
    - ਹਾਲ ਹੀ ਵਿੱਚ, ਸੁਬੇਦ ਅਲੀ ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਵਿੱਚ ਵੀ. ਅਸਾਮ ਰਾਜ[10]
- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ ਕਿ
    - "ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਵਿੱਚ ਕਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਸਾਂਝੇ ਉਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕਜੁੱਟ ਹੋ ਕੇ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਹਨ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਭੂਮਿਕਾਵਾਂ ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਆਮ ਇਰਾਦਾ ਸਥਾਪਤ ਹੋਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਭੂਮਿਕਾ ਕਿਰਿਆਸ਼ੀਲ ਜਾਂ ਪੈਸਿਵ ਹੋ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ ਹੈ. ਸ਼ਾਇਦ ਹੀ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ
- ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦਾ ਕੋਈ ਸਿੱਧਾ ਸਬੂਤ। ਇਹ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੀ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੇ ਸੰਚਿਤ ਮੁਲਾਂਕਣ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਕਿਸੇ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਅਤੇ ਹਾਲਾਤਾਂ ਤੋਂ ਕੱਢੇ ਜਾਣ ਵਾਲੇ ਅਨੁਮਾਨ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ
    - ਭਾਗੀਦਾਰਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਬੂਤ ਉਪਲਬਧ ਹਨ। ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਕਰਨ ਦੀ ਨੀਂਹ ਵਿਪਰੀਤ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰੀ ਦੇ ਸਿਧਾਂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਹੈ
- ਦੂਜਿਆਂ ਦੇ ਕੰਮਾਂ ਲਈ ਜਵਾਬਦੇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਉਹ
    - ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਸਾਂਝਾ ਕੀਤਾ। ਮਾਨਸਿਕ ਤੱਤ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦਾ ਇਰਾਦਾ ਜੇ ਸਹਿਜਤਾ ਨਾਲ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਹਮਲੇ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ, ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਲਈ ਕਾਫ਼ੀ ਹੈ. ਇਸ ਲਈ ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ
- ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਕਿ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾਵੇ, ਉਸ ਨੂੰ ਹਮਲੇ ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਗਤੀਵਿਧੀ ਵਿਚ ਸਰਗਰਮੀ ਨਾਲ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
    - ਇੱਥੇ, ਅਪਰਾਧ ਦੇ ਅਸਲ ਕਮਿਸ਼ਨ ਵਾਲੀ ਥਾਂ 'ਤੇ ਦੋਸ਼ੀ (ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੰਬਰ 1 ਅਤੇ 3 ਸਮੇਤ) ਦੀ ਸਰੀਰਕ ਮੌਜੂਦਗੀ ਅਤੇ
- ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਬਾਰੇ ਸੁਤੰਤਰ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਗਵਾਹੀ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਅਪਰਾਧ ਨੂੰ ਸੁਵਿਧਾਜਨਕ ਬਣਾਉਣ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਸੀ,
    - ਜੋ ਸੰਯੁਕਤ ਅਪਰਾਧਿਕ ਉੱਦਮ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਸੀ। ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੀ ਮੌਜੂਦਗੀ, ਆਮ ਡਿਜ਼ਾਈਨ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਸਹੂਲਤ ਲਈ, ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਅਸਲ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਹੈ. ਸਬੂਤ - ਅਰਥਾਤ ਇਨ੍ਹਾਂ ਮੁਲਜ਼ਮਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਸ਼ਾਨ, ਮ੍ਰਿਤਕ 'ਤੇ ਹਮਲਾ ਕਰਨ, ਪਿੱਛਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਸਰਗਰਮ ਭੂਮਿਕਾ
- ਉਸ ਨੂੰ ਅਤੇ ਜੁਰਮ ਵਾਲੀ ਥਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਛੱਡਕੇ, ਇਹ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਥੇ ਇੱਕ ਸੀ
    - ਕਿਸੇ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਲਈ ਅਪਰਾਧਿਕ ਕਾਰਵਾਈ ਵਿੱਚ ਭਾਗ ਲੈਣ ਵਾਲੇ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੇ ਮਨਾਂ ਦੀ ਸਹਿਮਤੀ। ਇਹ ਉਹ ਪਹਿਲੂ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਇਸ ਦੀ ਬਜਾਏ, ਧਿਆਨ ਕੇਂਦਰਿਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਆਪਣੇ ਆਪ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਗਲਤ ਦਿਸ਼ਾ ਦਿੱਤੀ

- [10] 2020 (10) ਐਸਸੀਸੀ 517

- ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਮਿਲਣ 'ਤੇ, ਇਸ ਨੂੰ ਐਫ.ਆਈ.ਆਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਸੰਸਕਰਣ 'ਤੇ ਸ਼ੱਕ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹੀ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਕਮੀ ਨਹੀਂ ਮਿਲੀ
- ਉੱਪਰ ਵਿਚਾਰੇ ਗਏ ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਵਿੱਚੋਂ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਥੀਸਿਸ 'ਤੇ ਅੱਗੇ ਵਧਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਪਹਿਲੀ ਸੂਚਨਾ ਐਫਆਈਆਰ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਇਸ ਵਿੱਚ ਚਾਰ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਦੀ ਭੂਮਿਕਾ ਦਾ ਵਰਣਨ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਸਿਰਫ ਦੋ ਦਾ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਦੋਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ
- ਦੋਸ਼ੀ।

- ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਹੁਣ ਇਸ ਗੱਲ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰੇਗੀ ਕਿ ਕੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਦੁਬਾਰਾ ਕਦਰ ਕਰਨ ਅਤੇ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨਾਲੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਅਤੇ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਵਿੱਚ ਫਸ ਗਈ ਸੀ। ਬਹੁਤ ਪਹਿਲਾਂ, ਸੰਵਤ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਰਾਜਸਥਾਨ ਰਾਜ[11] ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਸੀ
  - ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ, ਉਹਨਾਂ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਜਿੱਥੇ ਭਾਰਤ ਵਿੱਚ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਬਰੀ ਹੋਣ ਦਾ ਰਿਕਾਰਡ ਰੱਖਦੀਆਂ ਹਨ।

- ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪ੍ਰਵਾਨਗੀ ਨਾਲ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ:

  - "7. ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਦੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੇ ਦਾਇਰੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਸ਼ੀਓ ਸਵਰੂਪ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਿੰਗ-ਸਮਰਾਟ [ਐਲਆਰ 61 ਆਈਏ 398] । ਉੱਥੇ ਲਾਰਡ ਰਸਲ ਨੇ ਪੰਨਾ 404 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇਖਿਆ:
  - "... ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੂੰ ਹਮੇਸ਼ਾ ਸਹੀ ਦੇਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਦੇਵੇਗਾ
  - ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਦਾ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ (1) ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਹੇਠਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰ, (2) ਦੋਸ਼ੀ ਦੇ ਹੱਕ ਵਿੱਚ ਬੇਕਸੂਰ ਹੋਣ ਦੀ ਧਾਰਨਾ, ਇਹ ਧਾਰਨਾ ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਤੱਥ ਤੋਂ ਕਮਜ਼ੋਰ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੀ ਕਿ ਉਹ
  - ਉਸ ਦੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਵਿੱਚ ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, (3) ਦੋਸ਼ੀ ਦਾ ਅਧਿਕਾਰ
  - ਕਿਸੇ ਵੀ ਸ਼ੱਕ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਲਈ, ਅਤੇ (4) ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਨੂੰ ਵਿਗਾੜਨ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਧੀਮੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦਾ ਫਾਇਦਾ ਸੀ...
  - ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ, ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਐਫ
  - ਇਹ ਦੱਸਣ ਲਈ,
  - "... ਉਨ੍ਹਾਂ ਕੋਲ ਇਹ ਸੋਚਣ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਵਿਚ ਸਾਰੇ ਉਚਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿਚ ਰੱਖਣ ਵਿਚ ਅਸਫਲ ਰਹੀ।

- ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਹਵਾਲੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦਰਸਾਉਂਦੇ ਹਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ
  - ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਅਤੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦਾ ਮੁੜ ਮੁਲਾਂਕਣ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਉਚਿਤ ਧਿਆਨ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਨੇ ਆਪਣੀਆਂ ਪੁਰਾਣੀਆਂ ਟਿੱਪਣੀਆਂ ਦੀ ਵਿਆਖਿਆ ਕੀਤੀ

- [11] (1961) 3 120

- ਨੂਰ ਮੁਹੰਮਦ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਵਿੱਚ। ਸਮਰਾਟ [ਏਆਈਆਰ 1945 ਪੀਸੀ 151] ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਪੀ.
    - 152:
    - "ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪ ਇਸ ਸਭ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਪੜ੍ਹਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ, ਪਰ ਇਹ ਦੇਖਣਾ ਚਾਹੁੰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਸ਼ਬਦ ਦੀ ਸਖਤ ਵਰਤੋਂ ਵਿਚ ਅਸਲ ਵਿਚ ਸਿਰਫ ਇਕ ਸਿਧਾਂਤ ਹੈ, ਉਥੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ;
- ਇਸ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰੇ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦੀ ਪੂਰੀ ਸ਼ਕਤੀ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣ ਲਈ ਕਿ ਉਸ ਸਬੂਤ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।
    - ਇਹ ਦੋਵੇਂ ਫੈਸਲੇ ਸਥਾਪਤ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਅਪੀਲ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਅਦਾਲਤ ਉਸ ਤੋਂ ਵੱਖਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜੋ ਉਸਨੇ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਏ ਜਾਣ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਕੀਤੀ ਹੈ; ਫਰਕ ਹੋਰ ਵੀ ਹੈ
    - ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਸਮੱਗਰੀ ਦੀ ਬਜਾਏ ਪਹੁੰਚ ਅਤੇ ਦ੍ਰਿਸ਼ਟੀਕੋਣ ਦੇ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ".
    - **********
- 36. ਬਲਬੀਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਕੇਸ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ 12 ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੰਨਾ 222 'ਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਹੁਤ ਕੁਝ ਦੇਖਿਆ:
    - ਬੈਂਚ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਹੁਣ ਇਹ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤੈਅ ਹੋ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਲਾਂਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕੋਲ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਸਮੀਖਿਆ ਕਰਨ ਦਾ ਪੂਰਾ ਅਧਿਕਾਰ ਹੈ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।
- ਦੋਸ਼ੀ ਵਿਅਕਤੀ ਦੀ ਨਿਰਦੋਸ਼ਤਾ ਉਸ ਦੁਆਰਾ ਹੋਰ ਮਜ਼ਬੂਤ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ
    - ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਬਰੀ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਅਤੇ ਗਵਾਹਾਂ ਦੀ ਭਰੋਸੇਯੋਗਤਾ ਬਾਰੇ ਹੇਠਲੇ ਜੱਜ ਦੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਭਾਰ ਅਤੇ ਵਿਚਾਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ; ਅਤੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੀ ਹੌਲੀ ਰਫ਼ਤਾਰ ਇੱਕ ਜੱਜ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਾਪਤ ਤੱਥ ਾਂ ਦੀ ਖੋਜ ਵਿੱਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜਿਸ ਨੇ
- ਗਵਾਹਾਂ ਨੂੰ ਵੇਖਣ ਦੇ ਫਾਇਦੇ ਨੂੰ ਵੀ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਠੋਸ ਅਤੇ ਮਜ਼ਬੂਰ ਕਾਰਨ ਹੋਣੇ ਚਾਹੀਦੇ ਹੋਨ
    - ਅਪੀਲ ਅਦਾਲਤ ਲਈ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਤੋਂ ਵੱਖਰੇ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਣਾ।
    - ਇਹ ਨਿਰੀਖਣ ਕੇਵਲ ਇਹਨਾਂ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਨੂੰ ਦੁਬਾਰਾ ਬਿਆਨ ਕਰਦੇ ਹਨ
- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪਿਛਲੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਲਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਹੋਰ ਵੀ ਫੈਸਲੇ ਹਨ ਜਿੱਥੇ, ਬਿਨਾਂ ਵਿਚਾਰ ਵਟਾਂਦਰੇ ਦੇ, ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ
    - ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਜਿੱਥੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਪ੍ਰਿਵੀ ਕੌਂਸਲ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਸਿਧਾਂਤਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੇ ਬਿਨਾਂ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਖਲ ਅੰਦਾਜ਼ੀ ਕੀਤੀ।

- ਐਚ [12] ਏਆਈਆਰ 1957 ਐਸਸੀ 216

- ਦੁਬਾਰਾ, ਬਾਬੂ v. ਕੇਰਲ ਰਾਜ[13] ਇਹ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ
"ਕਿਸੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਨਤੀਜਿਆਂ ਨੂੰ ਗਲਤ ਮੰਨਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਜੇ
  - ਇਹ ਨਤੀਜੇ ਸੰਬੰਧਿਤ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰਕੇ ਜਾਂ ਬਾਹਰ ਰੱਖ ਕੇ ਜਾਂ ਅਪ੍ਰਸੰਗਿਕ/ਅਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਮੱਗਰੀ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖ ਕੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨ" ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਹਨ 'ਸਬੂਤਾਂ ਦੇ ਭਾਰ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ' ਜਾਂ ਜੇ ਉਹ ਇਸ ਤੋਂ ਪੀੜਤ ਹਨ "ਤਰਕਹੀਣਤਾ ਦਾ ਵਿਕਾਰ".

- ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਮਾਮਲੇ 'ਚ ਤਰਕ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ
  - ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੋ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਬਰੀ ਕਰਨ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਨੂੰ ਪਲਟਣ ਵਿੱਚ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਸੀ ਜੋ ਹੁਣ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਹਨ। ਚਸ਼ਮਦੀਦਗਵਾਹਾਂ ਦੀਆਂ ਗਵਾਹੀਆਂ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਅਪਰਾਧ ਵਿੱਚ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਫਸਾਇਆ, ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀ ਭਾਗੀਦਾਰੀ ਸਥਾਪਤ ਕੀਤੀ, ਅਤੇ ਗਵਾਹੀ ਜੋ ਦਰਸਾਉਂਦੀ ਹੈ
  - ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਲਿਜਾਣ ਦੇ ਸਾਂਝੇ ਇਰਾਦੇ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਵਿੱਚ ਭੂਮਿਕਾ ਨਿਭਾਈ
  - ਮ੍ਰਿਤਕ ਸੁਹਾਸ 'ਤੇ ਕਾਤਲਾਨਾ ਹਮਲੇ ਨੂੰ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਮਾਮੂਲੀ ਅਤੇ ਗੈਰ-ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਨਜ਼ਰਅੰਦਾਜ਼ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ ਅਤੇ ਰਿਕਾਰਡ ਤੋਂ ਦਿਖਾਈ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਸਾਰੇ ਹਾਲਾਤ, ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗੈਰ-ਵਾਜਬ ਅਤੇ ਤਰਕਹੀਣ ਸਨ. ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਬਿਲਕੁਲ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਲਟ ਦਿੱਤਾ
  - ਬਰੀ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ, ਅਤੇ ਸਾਰੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਸਜ਼ਾ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ।
- ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ, ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਯੋਗਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ; ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਖਰਚਿਆਂ 'ਤੇ ਬਿਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

- ਦੇਵਿਕਾ ਗੁਜਰਾਲ ਅਪੀਲਾਂ ਖਾਰਜ।
- ਬੇਦਾਅਵਾ: - ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾ/ਨਿਆਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ/ ਨਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

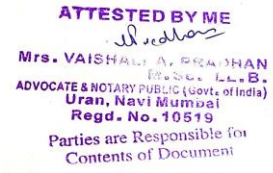

-
-

[13] 2010 (9) ਐਸਸੀਸੀ 189